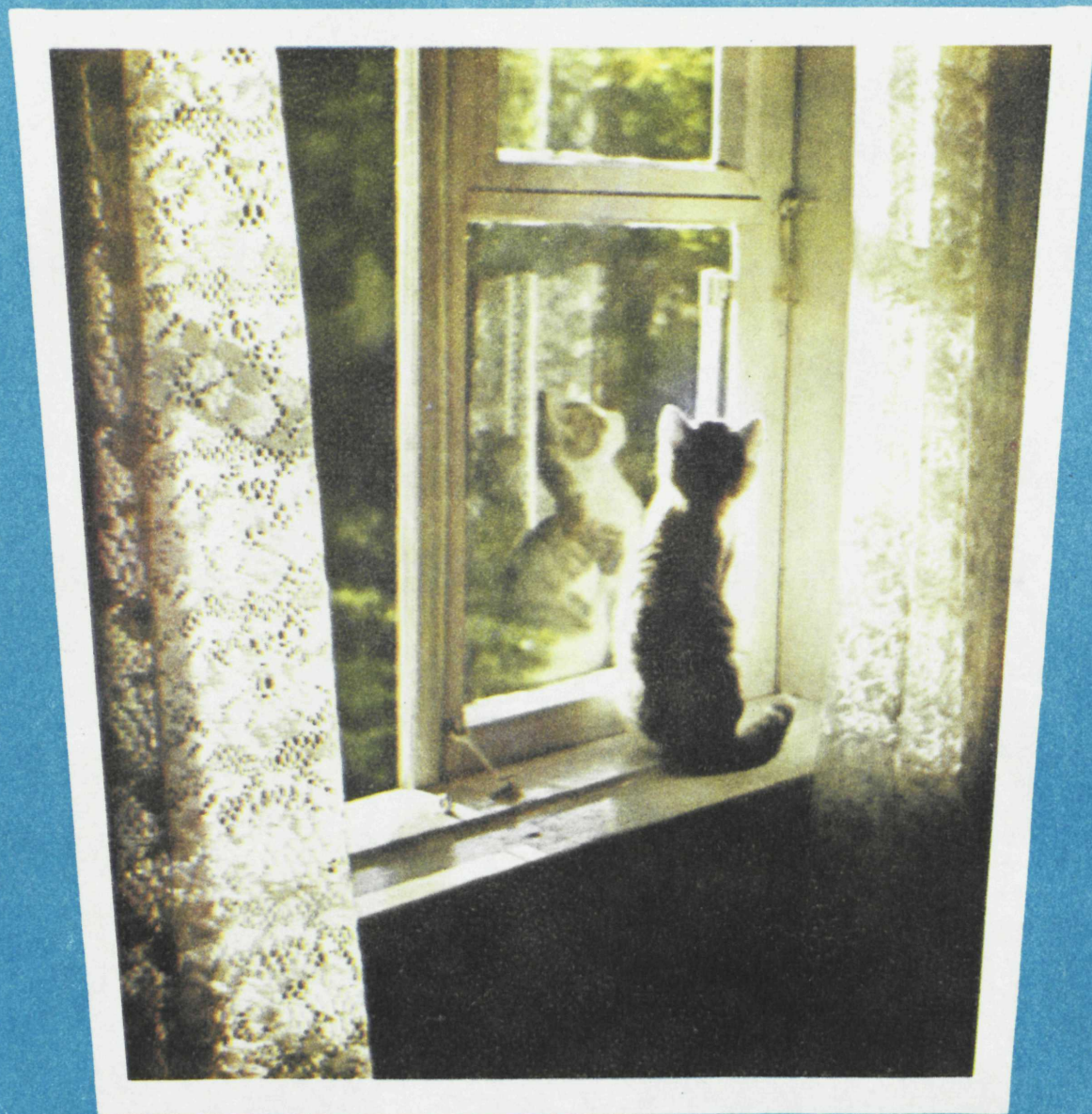

T'ÄHEKE

NR.9 1968

NURR-NURR!
EI TEA,
KAS MALL
PEAKS VARSTI
KOOLIST KOJU
JÕUDMA?
NURR-NURR?

U. ARRO foto

Seda, et Ain on klassi parim liikleja, teadsid kõik. Ain kinnitas alati: «Mina tunnen kõiki liiklusreegleid. Paremini kui keegi teine.» Ühel päeval ütles klassijuhataja enne koduloo tunni algust: «Lapsed, täna läheme parki sügislehti korjama.»

Kriibinal-krabinal pandi palitud selga ja juba olidki I b klassi oktoobrilapsed tänaval. Kõik võtsid paarikaupa, ainult Ain palus õpetajat: «Palun lubage meil Jüri ja Endliga kolmekesi käia. Meie oleme head sõbrad.» Koolimaja ees seisis parajasti üks miilitsamees. Ta oli vist klassijuhataja tuttav, sest tema tuli ka kaasa.

«Las nad käivad pealegi kolmekesi,» ütles miilitsamees. Ain, Jüri ja Endel käisidki nüüd kolmekesi kõrvuti. Ain astus tihtipeale kõnniteelt kõrvale ja jalutas sõiduteel. Nii jõuti bussipeatusse. Kui peaaegu kõik lapsed juba bussis olid, hüüdis klassijuhataja: «Aga kus on siis Ain, Jüri ja Endel? Ma ei näinud, et nad oleksid bussi läinud!»

«Olge rahulik,» lausus miilitsamees. «Nemad olid kõige väledamad, lipsasid esiuksest sisse.»

Vaevalt sai buss pargi lähedal peatuda, kui Ain, Jüri ja Endel maha hüppasid. Ain kargas bussi nina eest läbi ja tahtis üle tänava lipsata, aga miilitsamees haaras viimasel hetkel poisil varrukast kinni. Samas vuhiseski bussi tagant mööda helehall «Volga»...

Enne parki jõudmist tuli veel ühes kohas üle sõidutee minna. Et valgusfooris süttis parajasti punane tuli, siis ootasid kõik kõnniteel rohelist tuld. Ja niipea kul see ilmus, läksid nad mööda valgete triipudega tähistatud ülekäigurada. Ainult Ain oli selleks ajaks juba teisel pool tänavat.

Nõnda jõutigi parki. Oli siin alles rikkalik valik igavärvilisi vahtralehti! Kui kõigil olid parajad kimbud, ütles klassijuhataja: «Lapsed, koguneme veidikeseks siia pingi juurde. Miilitsaonul on teile midagi öelda.»

«Kes teist tunneb kõige paremini liiklusreegleid? Kas sina?» küsis miilitsamees ja viipas Aini poole.

«Mina,» vastas Ain.

«Ain jah! Tema on meie klassi parim liikleja,» toetasid teised.

«Kas see ikka päriselt on nii?» naeratas miilitsamees.

Tuul sahistas puudes ja ma ei kuulnud, millest seal edasi räägiti. Ainult selle järgi, kuidas Aini nina üha enam norgu vajus, sain aru, et tema nüüd päris kindlasti klassi parim liikleja ei olnud.

Mis sa arvad, milliseid vigu Ain ja temaga koos Jüri ning Endel liiklemisel tegid? Ja millised oleksid võinud olla nende liiklusreeglite rikkumise tagajärjed?

Mõttele hästi järele ja kirjuta siis mulle.

Täheke

Klassi parim liikleja

JAAN RANNAP

TOPI

[Algus «Tähekeses» nr. 5.]

Kui sa soovid nüüd kuulda, mida vangijäänud Topi tegi, siis pean sulle küll ära ütlema. Mul ei ole sugugi tahtmist pugeda koopasse, kuhu ei ulatu ühtki valguskiirt. Mina jään igatahes maapinnale. Maapinnal aga läks elu endistviisi edasi. Aedade vahelt hüppas väikesele kõrvalteele kass, saba püsti. Siis sõitis tagasi roheline motoroller. Hüppenööri viibufades tuli kusagilt patsidega tüdruk, leidis tassikillu ja hakkas keksu mängima.

Nad olid kõik juba ammu kadunud, kui tee kõrval olevale ehituskruundile ilmus poiss, nupuga soni peas. Poiss otsis peidukohta. Kuigi ta käis juba viiendas klassis, ei seganud see teda õe ja vennaga peitust mängimast. Eriti meeldis talle end nii ära peita, et keegi üles ei leia.

Kahjuks olid head peidukohad juba ammu kõigile tuttavad. Ka ehituskruundil ei leidnud poiss kohta, kuhu pugeda. Ta oli juba tagasi jooksmas, kui märkas maa seest paistvat ümmargust metallkilpi. Sealsamas lähedal lebas traadist konks.

Lai naeratus levis üle poisi näo. Kõik ümberkaudsed lapsed olid nälnud, kuidas veevärgimehed need koopad maa sisse tegid, kuid kes peale tema tuleks mõttele end sinna peita!

Kaas libises kõrvale. Käed toeks, kummardus poiss alla vaatama. Kuhu tuleks kõigepealt jalg toetada!

Ta ei saanudki seda teada. Sealt alt ilmus valguse kätte midagi karvast. Hirmsasti rõõgatades hüppas poiss püsti. Nupuga soni kukkus koletisele saagiks. Nii kiiresti kui nüüd, ei olnud poiss veel kunagi jooksnud. Ei saa muidugi nõuda, et säärane kohkunud põgeneja peaks kinni peidumängureeglitest. Kuidagi ei saa nõuda, et ta läheks oma seitsmeaastasele õele ütlema: ära mind otsi, ma ei olegi peidus.

Mõni minut hiljem kõndis ehitusplatsil väike tüdruk, kes vaatas iga kivi-virna ja liivakuhja taha.

Ka väikesel tüdrukul oli peidumängus kogemusi. Aeg-ajalt jäi ta seisma, pidas hinge ja kuulatas. Ühel niisugusel seisuhetkel tabas ta tasase krabina. Krabin tuli lauavirnade vahelt. Tüdruk hakkas heameelest trallitama:

«Oh-oh-hoo! Ah-ah-haa! Keegi on siia pugunud. Ja see keegi on Juku-uku!»

Tal oli õigus ega olnud ka. Keegi oli tõesti lauavirnade vahele pugunud, kuid see ei olnud Juku. Seal oli hoopis meie vana sõber Topi, kes kandis nüüd peas nupuga mütsi.

Ei ole midagi imestada, et müts viis väikese tüdruku segadusse.

«Juku!» kohkus ta. «Kes sind ahviks muutis!»

Ta ei saanud vastust. See, kes oleks pidanud vastama, sibas juba pargi poole. Ega peatunud isegi siis, kui nupuga soni maha kukkus.

Topi mõtles ikka veel, et otsib tädi Lillit. Aga kuna ta oli vahepeal nii palju läbi elanud, mõtles ta ka sellele, et hea oleks pisut puhata.

Vana õõnes pärn oli siinsamas. Topi surus end sügavasse tüvelohku, võttis kättega oksa ümber kinni ja sulges silmad.

[Järgneb.]

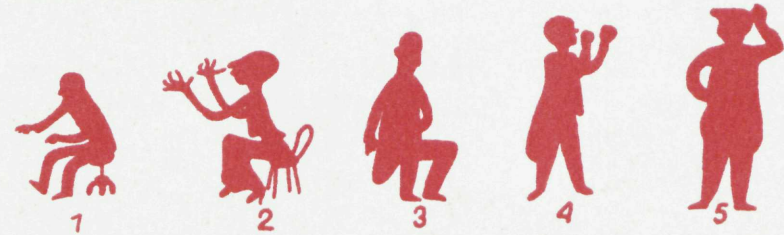
Hiljuti käis toimetusel külas kunstnik EBERHARD BINDER, kes elab Saksa Demokraatlikus Vabariigis. Tema on joonistanud pilte paljudele lasteraamatutele ja oli nõus joonistama ka seekordse «Tähekesse» esikaane pildi. Allkirja oma pildile ta ei pannud. Ütles, et las lugejad teevad seda tema eest!

LIBLIKAD

Missugused liblikad on ühtemoodi!

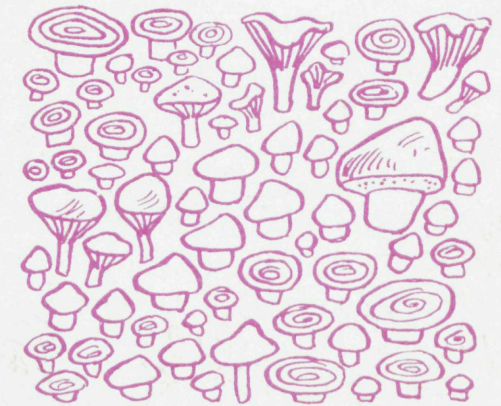
KES MIDA MÄNGIB!

KUHU KADUS KOER!

MITU SEENT!

HOLGER PUKK

Seebi seiklused

Ma olin väga armas roosa seep. Ja kui hästi ma veel lõhnasin! Ennast pole küll ilus kiita, seda peetakse kelkimiseks. Aga ma olin tõesti kena seep!

Lasteaiatädi pani mu kraanikausi äärel. Ootasin seal, millal saan ometi vahutama hakata.

Juba tuligi Toivo. Keeras kraani sorisema ja haaras mu pihku. Hea karastav vesi jooksis mul üle keha. Hakkasin kenasti vahutama ja hästi-hästi lõhnama.

Siis aga pigistas Toivo pihud kõvasti kokku ja ma pidin lupsti kõrgele õhku kargama. Ehmusin kole-dasti, kuid õnneks püüdis Toivo nu jälle kinni.

Mõtlesin, et see kõik juhtus kogemata. Aga võta näpust! Toivo laskis mind jälle lupsti lendu. Ja siis veel ja veel... Ma olin nii iirnu täis, et unustasin vahutamisegi ära!

Viimaks kukkusin valusasti põrandale. Enne kui Toivo jõudis mind üles tõsta, jooksis pesuruumi

Vello ja astus mulle kogemata peale. Teadagi, mis siis juhtus. Vello lendas pikali ja hakkas kibedasti nutma. Mina aga libisesin üle põrand kapi alla. Küll ma olen nüüd kole! Täitsa lommis ja tolmu ning liiva täis. Ma ei suuda vist iialgi enam vahutada ega kedagi puhtaks pesta.

Ma olen nii õnnetu enda pärast ja teiste pärast. On kuulda, kuidas Vello nutab. Ta kukkus põlve katki. Ja veel on kuulda, kuidas kasvatajatädi pahandab lastega, kes sööma tulevad. Neil on käed mustad, sest pole ju mind! Ja veel on kuulda, kuidas juhataja riidleb koristajatädiga, et miks pole pesuruumis seepi, see tähendab mind.

Ma olen nii õnnetu. Aga vihane olen ka. Hirmus vihane. Kui ma siit kapi alt välja saan, ütlen kõigile oma sugulastele:

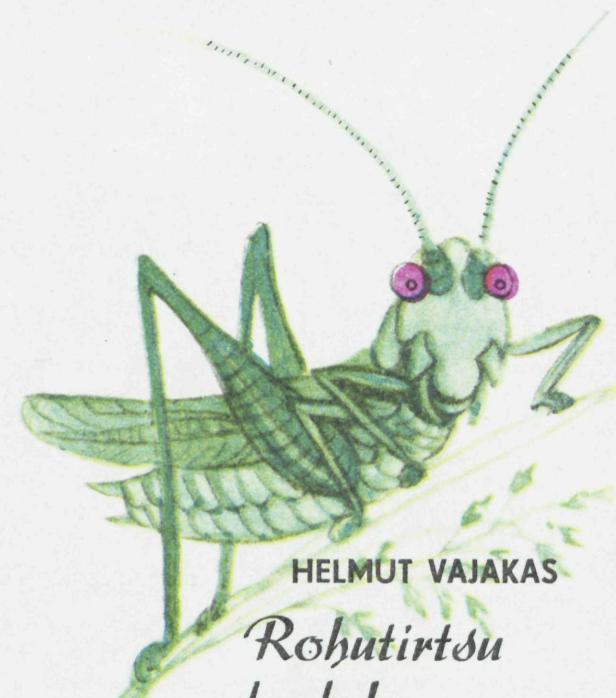
«Ärge te Toivo käes vahutama hakake! Ärge te mitte kunagi teda puhtaks peske! Las ta olla kole kriimik, keda kuskile ei lasta!»

A. FLEURY

Vihm

Vihmake peen,
nii peen, nii peen,
tantsib katustel.
Taevas on hall,
leht sädelev
ja piisake naerust
värelev.

Tõlkinud SILVIA KADARI

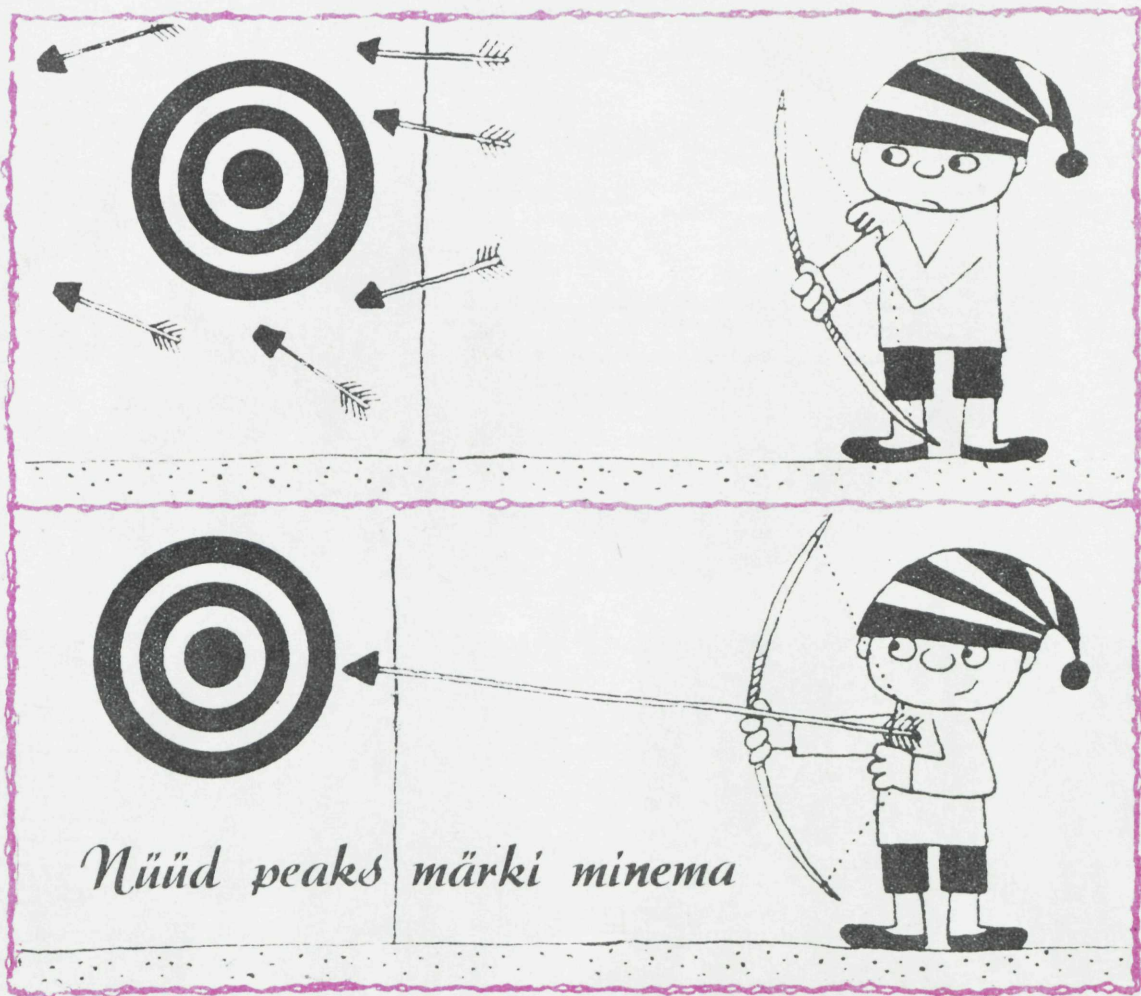
HELMUT VAJAKAS

Rohutirtsu lauluke

Tirr-tirr tirtsuke,
sirr-sirr sirtsuke,
ropsti rohukõrrele,
rapsti rehavarrele.
Võrr-võrr võõrsile,
sõrr-sõrr sõbrale:
Pürksi Parmu-Peetrile,
Karksi Kirbu-Kaarlile.
Virr-virr Virusse,
torr-torr Torisse,
priuhti põrsa peresse,
prauhti pardi keresse.

Illustreerinud V. HURT

EMMA MOŠKOVSKAJA

Õnnesaar

Kord olin ma õnnesaare peal,
liugu lasksin seal vikerkaare peal.
Neist plokkidest maju ma ladusin,
mis möödunud aastal mul kadusid.
Mu armas karumõmmiga kruus
ei olnud katki, vaid täiesti uus.
Ka ema lillevaas terveks sai seal,
ema kuri ei olnud, vaid paitas mul pead.

Kiusukott

Kõik Oksaana kiusuteod me
koti sisse kinni seome,
koti viime musta metsa
kuuse alla kännu otsa.
Las seal hundid-karuotid
söövad ära kiusukoti!

Tõlkinud HELJO MÄND

KÜLAS

NORMA

MÄNGUASJADE VALMISTAJATEL

1.

Kõigepealt joonistab kunstnik paberile mänguasja.

2.

Siis trükitakse plekktahvlile mänguasja pinna-
laotus.

3.

Lõikepingil lõigatakse tahvlid väiksemateks
tükkideks.

4.

Need lähevad töömeeste kätte, kes masinaga stantsivad plekitükist välja mänguasja osad.

5.

Edasi pannakse üksikud osad kokku, ning mänguasi ongi valmis. Peale autobusside valmistatakse «Normas» lastele veel framme, traktoreid, tanke, tolmuimejaid, plastmassist ämbreid ja kühvleid ning puust klotse.

Mõistuse mõõt

AINO TIGANE

Vanaema palistas diivanil istudes käterätti ja kuulis, kuidas Epp teises toas kellelegi lausus:

«Oi, kullake, sul on silmad märjad!»
 «On küll,» vastas üsna peenike hääl.
 «Kas nutsid!»
 «Väga palju.»
 «Aga mis viga!»
 «Ma ei fihka kõnelda.»
 «Kõnele, kõnele.»

Peenike hääl kiuksus ja viivitas, lõpuks kaebas:

«Mina ei tohi ju mitte midagi. Kui laulan, pahandatakse: karjud! Kui tantsin, käratatakse: möllad!»
 «Siis õienda muud,» soovitas Epp, mispeale peenike hääl veel haledamaks muutus:

«Kes mind muudki õiendada laseb! Jätkan ema kudumist — ära vussi! Katsun lille ümberistutada — jäta! Tahan lambis vana pirni välja vahetada — ära kisu!»
 «Nii et kohe kõike keelavad!»
 «Kõike-kõike. Näe, Mare läks täna kooli, kuid mind sinna hoopis ei lubatud.»

«Sa vaeseke! Ei tea, mispärast nad sinuga sedasi on!»

«Vist... vist...» Peenike hääl lisas nõnda vaikselt, et vaevalt kostis:
 «Olen veel rumal.»

Vanaema kõrvaltoas ei pidanud enam vastu. Ta hõikas:

«Kes sul seal on!»

Epp ilmus lävele, kaasas ainult nukk. Vanaema imestas:

«Tema! Muidu ta sul ikka vaidles, et oskab ja oskab, lärmas ja hullas feiste kõrvad lukku, nüüd räägib ilusti ja häbeneb. Tähendab, talle võib tõesti tarvilikke töid usaldada.»

Vanaema oli käterätile trippe külge õmblemas, kui tal järsku käed rüppe langesid:

«Oota — kas ta sul koguni ei öelnud, et on rumal!»

«Ütles jaa.»

«No kui ta juba oma rumalusest aru saab, võib teda varsti ka kooli lasta. Praegu aga õmmelgu tema siia tripp külge... Kas see frööstib teda!»

«Trööstib!» hüüdis Epp ning pühkis nukul pisara ära. Endal samuti.

OLIVIA SAAR

MUSTA

Neegus on tore musta habemega koer. Ta saba hoiab rõngasse nagu veekringel ning iga nelja jala otsas on tal valge kapukas.

Neegus on naabrite koer ja meie oleme temaga suured sõbrad.

Varem olid mul Neeguse jaoks alati suhkrutükid taskus, aga enam meil tükksuhkrut ei osteta, vaid hoopis peensuhkrut. Ema ütleb, et peensuhkur seisab paremini toosis, tükid aga kipuvad meil salapärasel kombel toosist välja kõndima. Nüüd ma siis olen Neeguse jaoks saiatükikesi varuks hoidnud, aga saia Neegus suurt ei hooli, aina tahab magusat just nagu mõni maias poiss. Ühel pühapäeval, kui ma poest piima läksin tooma, andis ema mulle peale piimaraha veel kolmteist kopikat ja ütles, et see on jäätise jaoks. Ma armastan väga jäätist, eriti koorejätist. Ostsin kioskist jäätise ära ja astusin magusat limpsides poe poole. Teel tuli mulle meie klassijuhataja

Tugevate meeste maadlus

Aafrikas väljus ühest neegrikülast rongkäik. Lääkivmustad mehed põristasid odadega vastu ovaalseid kilpe. Ravis olid ka naised ja lapsed. Ja kõik laulsid nii kõvasti kui jaksasid. Kõige ees käisid suured tugevad mehed. Neil olid kirevad niuderätikud ning jalgade ja käsivarte ümber keeratud loomasabad. Ka teisest neegrikülast väljus rongkäik. Niisamuti põristati odadega vastu kilpe ja lauldi. Niisamuti käisid kõige ees loomasabadega ehitud suured tugevad mehed.

Rongkäigud kohtusid lagedal väljal. Mõlema küla elanikud kogunesid laiaks ringiks. Ringi keskele jäid loomasabadega ehitud mehed. Nad laskusid kápuli ja sõbrad puistasid nad pealaest

jalakannani tuhaga üle. Siis tõusid mehed. Üks neist hüüdis: «Naaberküla tugevam! Tule võitlema, kui julged!»

Kaks meest hüppasid vastamisi. Haarasid teineteisel ümber kinni. Tuhk oli teinud kehad libedaks. Käed libisesid lahti. Uuesti haarati teineteisest kinni. Püüti jalga taha panna. Ja korraga, tugeva rapsakuga oli üks meestest siruli maas. Kostasid pealtvaatajate vaimustushõisked.

Nii maadlesid kahe küla kõige tugevamad mehed. Maadeldi mitte lihtsalt spordi pärast. See neegrihõim usub, et seal külas, kus elab maadluse võitja, kasvab põldudel lõikusajaks vägev vilja-saak.

HABEMEGA NEEGUS

vastu. Ma ütlesin talle korralkult: «Tere päevast!» ja peitsin ruttu jäätise selja taha. Ma tean, et see pole kuigi viisakas ajada suure inimesega, eriti veel klassijuhatajaga juttu ja limpsida jäätist. Ma olen juba teise klassi oktoobrilaps ja tean väga hästi, mis sobib, mis mitte.

Klassijuhataja küsis, et kuhu ma nüüd lähen, ja mina vastasin, et poodi. Siis ta küsis, et mis ma seal toon, ja mina ütlesin, et piima. Selle peale ta ütles, et ma olen tubli poiss, ja mina arvasin sedasama. Ja siis ta veel rääkis, et homme viivad pioneerid meie klassi oktoobrilapsi sadamasse laevu vaatama ning küsis, kas mulle meeldib laevu vaadata.

Ma pidin vastama, et meeldib küll, aga tundsin midagi hoopis imelikku — mu jäätisetorbik tahis peost minema lipsata! Krapsasin ta kõvemini pihku ja ütlesin, et tahan küll laevu näha. Seepeale ütles klassijuhataja: «Head aega!» ja mina ütlesin ruttu:

«Head aega!» vastu, sest ma mõtlesin kogu aeg jäätise peale. Kuid mu jäätisetorbik oli tühi! Kohe täitsa tühi. Ainult Neegus seisis mu selja taga, saba ikka kringlina rõngas, ning limpsis pika roosa keelega oma musta habet, mis tal vahepeal valgeks oli muutunud.

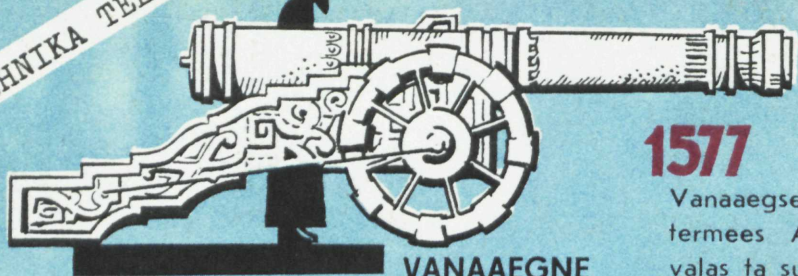
Kui ma talle tõsiselt otsa vaatasin, keeras Neegus pea viltu ning ütles oma lõbusate silmatukikestega, et see koorejäätis maitstes päris hea.

Et Neegus on mu sõber, siis meil sellest pahandust ei tulnud, sest sõbra heaks võib isegi koorejäätisest loobuda. Ja kust võis Neegus teada, et ma klassijuhataja pärast jäätist selja taga hoidsin! Ta võis ju arvata, et ma seda temale tahtsin ulatada.

Kui ma Neeguse käest küsisin, et kas ta arvas niimoodi, vastas Neegus jaatavalt: «Auh-auh!»

Näete, niisugune tark koer on musta habemega Neegus.

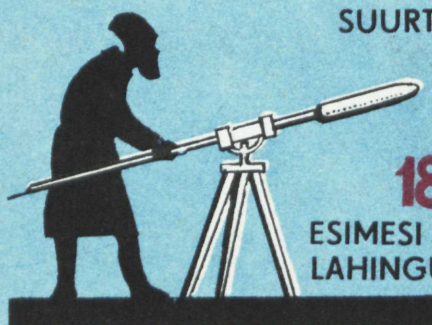

VANAAEGNE SUURTÜKK

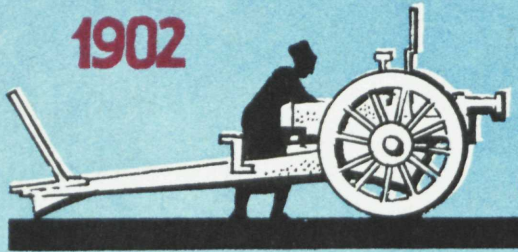
1577 Suurtükid, raketid

Vanaaegsel Venemaal elas kuulus meistermees Andrei Tšohhov. 1577. aastal valas ta suurtüki, mis oli siis võimsamaid relvi. Ümmargusi raud- ja kivikuule võis suurtükiga lennutada 600 meetri kaugusele. Juba õige ammu tunti rakette. Neid kasutati pidustustel ilutulestikuks. Kuid 1843. aastal valmistas vene leiutaja Konstantin Konstantinov lahinguraketi. See lendas kolm kilomeetrit ja lõhkes. Aastad möödusid. Pidevalt ehitati täiuslikumaid suurtükke. Pildil näed 1902. aastal loodud suurtükki. Niisugustega olid

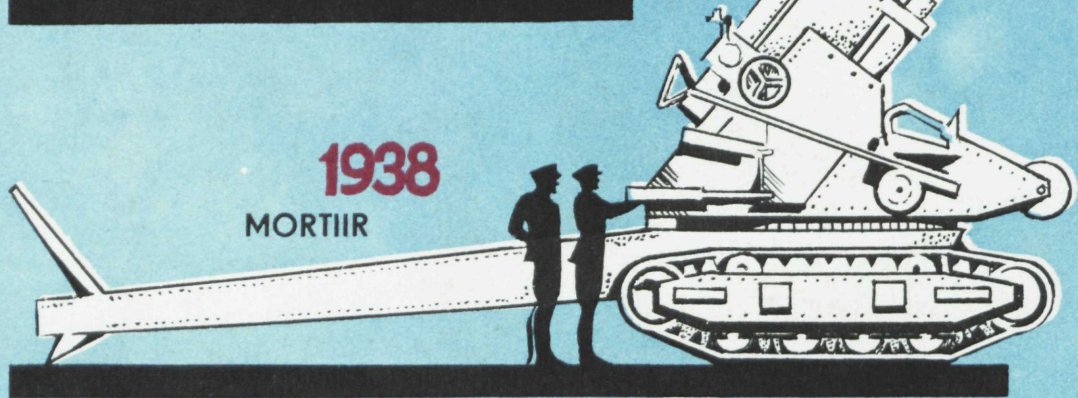
Kodusõjas relvastatud ka Punaarmee polgud. Suurtükk laskis mürsu kuue ja poole kilomeetri kaugusele. Enne Teist maailmasõda kuulus vägede relvastusse suurtükk, mida nimetatakse mortiiiriks. Sellega lastud mürsk lõhkes 25 kilomeetri kaugusel. Suure Isamaasõja ajal olid Punaarmee «katjuušad». Nendega lasti 16 raketti korraga, mis lendasid kaheksa ja poole kilomeetri kaugusele. Nüüd on Nõukogude sõjameestel ülivõimsad raketrelvad. Rakett võib vaenlast tabada ükskõik kus ja kui kaugel.

1843 ESIMESI LAHINGURAKETTE

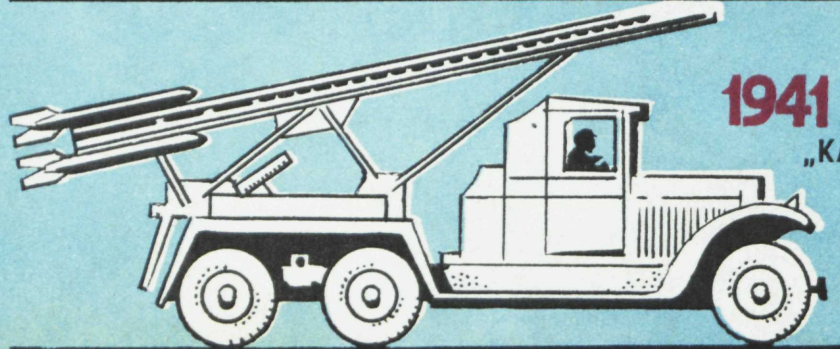

1902 SUURTÜKK, MIDA KASUTATI KA KODUSÕJAS

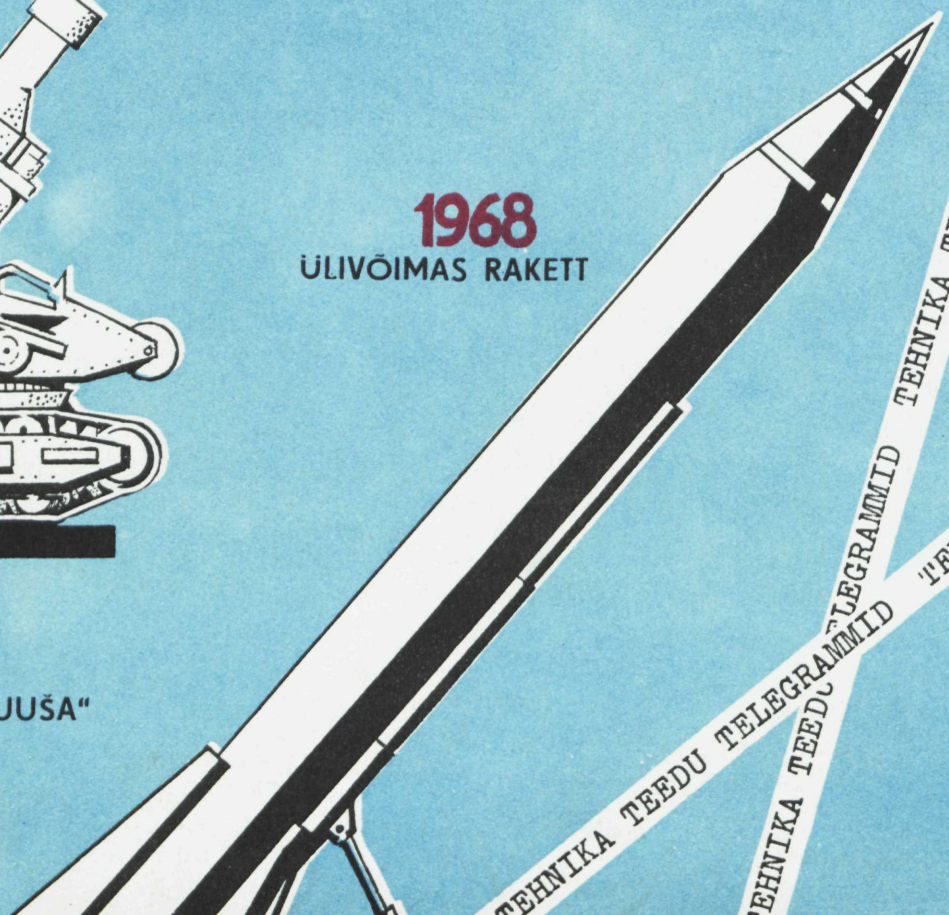

1938 MORTIIR

1968 ÜLIVÕIMAS RAKETT

1941 „KATJUUŠA“

TUNNIPLAAN

ESMASPÄEV	TEISIPÄEV	KOLMAPÄEV
NELJAPÄEV	REEDE	LAUPÄEV

TUNNIPLAAN JA PÄEVAPLAAN

Lõika tunniplaani ja kõrvalolevat kollast tekstiriba eraldi välja. Tunniplaani jaoks kirjuta päevade järgi oma koolitunnid. Kui sa veel kirjutama pole jõudnud õppida, märgi

eesti keele asemele
matemaatika asemele
laulmise asemele
võimlemise asemele
joonistamise asemele
tööõpetuse asemele

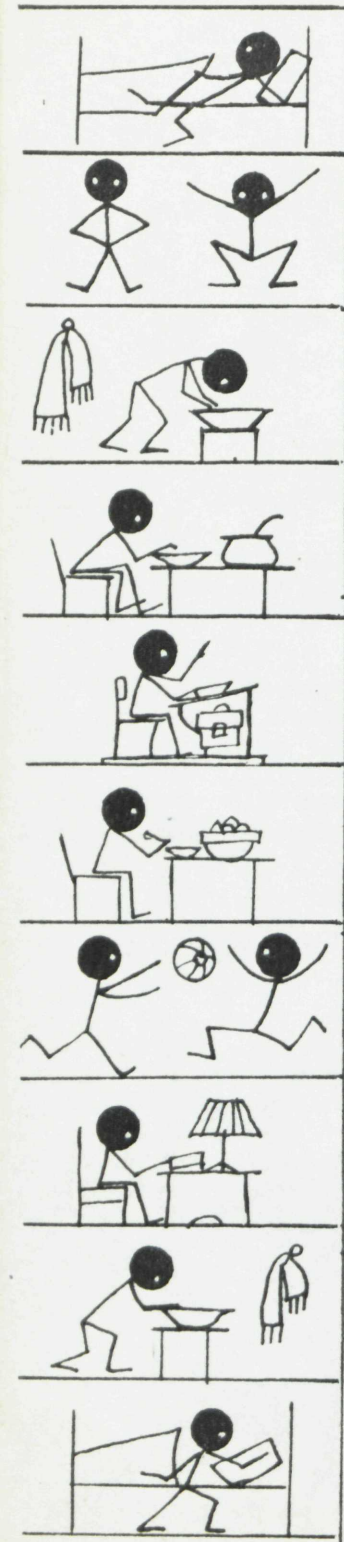
A
1+1
♪
♀
☉
∞

Tunniplaani teisel küljel on päevaplaan. Kollase riba teiselt küljelt lõika eraldi välja pildikesed ja kleebi need oma päevaplaani järgi tabelile.

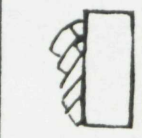
Kolm kohta on jätud tühjaks, need võid ise täita, kui sinu päevaplaan erineb tavalisest päevaplaanist. Piltide ette märgi kellaaeg, millal vastav tegevus toimub.

PÄEVAPLAAN

KELLAEG	TEGEVUS	KELLAEG	TEGEVUS	KELLAEG	TEGEVUS

KAUPLUS

TEEME LAHTI POSTI- PAUNA!

Moldaavia kooliõpilase VALENTINE VRANTŠENI joonistus «Minu küla».

Tere, kallid Täheke!

Nüüd on sügis juba kätte jõudnud. Eile olid pääsupojad traatidel reas ja harjutasid lendamist. Daaliad õitsevad, karusmarjad kukuvad põõsa küljest. Mõned ploomid on juba nii küpsed, et võin neid süüa. Põllud olid kevadel rohelised, nüüd on kollased. Üha tugevamini puhub tuul. Lehed kaskedel on ka kollased. Tädi läks rabasse jõhvikaid vaatama.

SIRJE TAMM,
Harmi 8-kl. Kooli õpilane

Tere!

Sügis on tore aastaaeg, ainult pori on palju. Augusti lõpul saavad õunad valmis. Meile õega maitsevad õunad väga. Sügisel töötab kodu lähedal põllul kombain, ta lõikab vilja. Meile meeldib kõige rohkem viljalaadimine ja ära vedamine. Saame siis autoga sõita nii palju kui kulub.

HELVE KRUUS,
Paope Algkooli õpilane

ELKNÜ Keskkomitee ja ENSV Pioneeriorganisatsiooni Nõukogu lasteajakiri «Täheke» nr. 9 — 1968, IX aastakäik, ilmub üks kord kuus. Toimetuse aadress: Tallinn 1, Estonia pst. 4, tel. 449-70, 475-20. EKP Keskkomitee Kirjastus.

Kolleegium: V. Kotkas, H. Mänd, A. Piirma, H. Pukk (peatoimetaja), H. Raigno, M. Velleste. Peatoimetaja kt. O. Saar, kunstiline toimetaja E. Pikk, vanem tehniline toimetaja V. Hurt, vanemkorrektor E. Orgmets.

Laduda antud 20. VII 1968 Trükkirida antud 29. VIII 1968. Trükkirav 55 000. Paber 90x60/8. Trükipoognaid 2. Arvestuspoognaid 2,83 MB-68017. Tellimise nr. 1042. Trükkoda «Oktoober», Tallinn. Kreutzvaldi t. 24.

Esikaanel E. BINDERI
ilustratsioon muinasjutule.

Детский журнал ЦК ЛКСМ Эстонии и Совета Пионерской организации Эстонской ССР «Тäheke» («Звездочка»). На эстонском языке. Выходит один раз в месяц. 693 учётно-издательских листов. Типография «Октоober», ЭССР, Таллин, Креуцвалди, 24. Адрес редакции: ЭССР, Таллин 1, Бульвар Эстония, 4. Цена 15 коп. Зак. №042. Тираж 55 000.

KOTT linnujahil

